

ТѢМНИЦИ О НЕЮ, И АНГЕЛЪ ГОСПОДЪНЪ СТА ПРѢДЪ
НИМА ГЛАГОЛА. ВЪСТАНѢТА И ПОЧИНАТА, И ПРИСТЪ-
ПНЪ АНГЕЛЪ ПРИКОСНЪ СЪ ВЕРИГАХЪ ОБЛЕКАШТИНЪХЪ О
ВЪИИ ІЕЮ, И АВИЕ ОТЪПАДОША ВЕРИГЪИ ОТЪ ТѢЛЕСЕ ІЕЮ,
И КѢШАЕ ПРѢДЪ НИМА ТРЕПЪЗА ОУГОТОВАНА ВЪСѢЧЬ-
СКЪИМИ БРАШНИИ ДОБРЪИМИ, И РЧЕ КЪ НИМА АНГЕЛЪ.
ПРИМѢТА ОТЪ ПРѢДЪЛЕЖАШТИНЪХЪ ПРѢДЪ ВАМА КРА-
ШНЪ, ТАКЕ ПОСЛА ВАМА ГОСПОДЪ КОГЪ. СВѢТАЛА ЖЕ
БЛАГОСЛОВИСТА ГОСПОДА, И ТАКО ПРИАСТА КРАШНА,
ТАКОЖЕ И ТЪМНИЧЪНЪИМЪ СТРАЖЕМЪ ВИДѢВЪШЕМЪ
СВѢТЪ ВЪСКОЧИТИ ВЪНЪТРЪ И ИСТИНЪНЪКЕ ВИДѢТИ
СВѢТЪ. ВЪШЕДЪШЕМЪ ЖЕ НИМЪ ОКРѢТОША СВѢТАТА ВЕ-
СЕЛЪШТА СЪ И ИЗЛѢЗЪШЕ СЪ СТРАХОМЪ ВЪХЪВѢСТИША
КНАЗЮ, ІЕЖЕ ВИДѢША, И ВЪ ТРЕТИИ ДЪНЬ ПОБЕЛѢ
ПРИВЕСТИ ІА НА СЪДИШТЕ.

ІОАННЪ ЕКЗАРХЪ БЪЛГАРСКИ.

Ръкописниятъ памѣтникъ, който е дошълъ до насъ
и който принадлежи на XII вѣкъ, съдържа въ себѣ си
множество русизми, които свидѣлствуватъ доволно
ясно, че той е билъ не съчиненъ, а преписанъ въ го-
реказаниятъ вѣкъ. Иоанъ Екзархъ Български е живѣлъ
много по-рано отъ тоя вѣкъ. Горски и Певоструевъ съ
доказале положително (гл. «Описаніе Слав. рукоп.» От-
дѣлъ 2, Ч. I, стр. 1—4), че Иоанъ Екзархъ Български
е съвременникъ на Симеона. Въ нѣкои старо-славян-
ски минеи въ числото на свѣтиете са упоминава (подъ
31. Юля) и Иоанъ Екзархъ Български. Въ «словото»
противъ богомилската ересь, която са е появила въ
Българія въ X вѣкъ, Козма, Българскиятъ пресвитеръ,
който е живѣлъ малко по-късно отъ Иоана Екзарха,
говори за него съ голѣмо почитане и уваженне и пре-